

## Informace k jednání RVPPK dne 29. 9. 2016

### **Záměr iniciativy**

*Odbor bezpečnostní politiky a prevence kriminality, oddělení preventivních programů, dobrovolnické služby a lidských práv* již po delší dobu zaznamenává požadavek z některých regionů na rozšíření možnosti samospráv čerpat dotace na protidrogovou politiku. V současné době mohou žádat pouze prostřednictvím jiných subjektů (školy, NZDM, spolky apod.).

Vzhledem k zaměření programu nadcházejícího jednání RVPPK na drogovou tematiku jsme se rozhodli oficiálně oslovit prostřednictvím krajských manažerů prevence kriminality (společně s krajskými protidrogovými koordinátory) jednotlivé regiony a vyžádat si podklady k možným změnám ve financování protidrogových programů a uvedení konkrétních projektů, které by města chtěla realizovat na zlepšení drogové situace.

Postupně nám byla doručena odpověď a podněty ze 13 krajů včetně typových návrhů projektů z měst a obcí.

### **Krajská úroveň**

V odpovědích se často vyskytoval názor krajských protidrogových koordinátorů do stávajícího systému financování protidrogové politiky nijak nezasahovat, je zde osvědčená spolupráce s NNO, rozšiřování subjektů (města, obce) oprávněných žádat dotace bez adekvátního navýšení finančních prostředků by dle tohoto názoru nebylo efektivní, hrozilo by rozměňování peněz při přeposílání mezi obcí a případným odborným subjektem, který by projekt nakonec realizoval, případně by projekty neměly odbornou kvalitu, kterou mohou zajistit pouze subjekty z odborné adiktologické obce. Chybějící finance od ústředních orgánů státní správy dostatečně doplňují granty vypisované městy (zejména většími) na zajištění služeb v oblasti drogové problematiky. Zazněl např. názor, že pokud obec cítí potřebu řešit na svém území drogovou problematiku, postačí zřízení pozice místního protidrogového koordinátora a zapojení do stávajících struktur a aktivit.

Jen nepatrně méně byl v odpovědích zastoupený názor, že dotační systém v současné podobě funguje, přesto některé důležité aktivity a projekty protidrogové politiky (vzdělávání odborníků, realizace konferencí a seminářů, další adiktologické služby) nelze z dotačních programů podpořit a na jejich realizaci musí přispívat přímo město (kraj), případně nejsou realizovány vůbec. Z těchto důvodů by větší otevřenost dotačního programu protidrogové politiky ocenily. K tomu kraje zaslaly i konkrétní podněty z obcí (viz dále).

Zbývající odpovědi krajů se k systému dotací jako celku podrobněji nevyjadřovala, případně obecně konstatují, že nastavení je z jejich pohledu vyhovující a přeposlaly navrhované projekty obcí, které k odpovědi shromáždily.

### **Obecní úroveň**

Obce byly osloveny prostřednictvím svých krajských manažerů s dotazem, jaké projekty protidrogové politiky by rády na svém území realizovaly, ale kvůli současným podmínkám nemohou. Vzhledem k relativně krátkému času na zjištění odpovědi a období letních prázdnin se nepodařilo ve všech krajích zajistit reprezentativní vzorek, přesto lze ze souhrnu

nejčastěji navrhovaných typových projektů sestavit přibližný obraz nejvíce žádaných změn v systému financování protidrogové politiky z pohledu obcí/měst.

I na obecní úrovni lze pozorovat dva převažující názory na stávající systém – buď obce nemají zájem o vlastní programy a současný systém jim tak plně vyhovuje, ve druhé skupině pak jsou obce, které chtějí aktivněji ovlivňovat protidrogovou politiku na svém území, přicházejí s již velmi konkrétními projekty a oceníly by možnost na tyto aktivity čerpat finanční prostředky z dotačního titulu.

Společným rysem ve vyjádřeních této druhé skupiny byla často zmiňovaná chybějící či nedostatečná opatření v oblasti primární (příp. indikované primární) prevence, snaha o posílení programů v této oblasti (chybějící kontinuální a dlouhodobý přednáškový program), její metodické sjednocení, zřízení koordinátora v rámci okresu. V oblasti primární prevence navrhované projekty obcí jasně převažovaly. Zazněla i kritika, že obce nemohou ovlivnit, které konkrétní školy dotaci na primární prevenci obdrží (a tím pádem, ve kterých školách se budou realizovat preventivní aktivity).

Dále se často vyskytovaly požadavky na možnost školení odborného personálu (MP, OSPOD, AKP, soc. prac) a pořádání konferencí, případně workshopů a osvětových akcí, výměnu dobré praxe (i přeshraniční), zajištění chodu multitýmů, posílení možností aktivit OSPODu a kurátorů pro mládež, analýzy, výzkumy a studie rozsahu užívání alkoholu a drog v dané lokalitě/regionu, mapování a monitoring rizikových míst.

K dalším navrhovaným projektům/aktivitám patřilo:

- intenzivní práce s rodinami, kde se s drogami experimentuje, se závislými matkami (OSPOD),
- programy a přednášky v azylových domech, NZDM,
- financování drog. testů realizovaných na OSPOD (nedostatek),
- hrazení monitoringu drog na školách,
- nákupy interaktivních a technických pomůcek (testery, analyzátory, simulační brýle),
- informační kampaň a přednáškové akce koncipované tak, aby rodiče byli schopni včas rozpoznat varovné signály,
- vybudování „Denního centra“ pro pijany z laviček včetně prostoru pro osobní hygienu (veřejná sprcha za poplatek),
- financování záchranných stanic.

*Z podkladů krajských manažerů prevence kriminality a protidrogových koordinátorů dne 21. 9. 2016 pro účely jednání Republikového výboru pro prevenci kriminality zpracoval odbor bezpečnostní politiky a prevence kriminality Ministerstva vnitra.*